

Tekst: Hannes Prikk
Fotod: Hannes Prikk

Tõeline legend

PW 50 taltsutab 3.a Pärlit

80. aastate alguses panid Yamaha insenerid kokku 50cm³ 2-taktilise särtsaka mootori, ühendasid selle automaatülekandega ning kardaaniga väikese ilma kodarateta rattaga, lisasid raami, millel sadula kõrgus peaaegu olematu 485 mm, teleskoop esihargi, tagumised amordid, plastikust porilauad ning kütusepaagi, ning nimetasid selle 37 kg kaaluva asja Yamaha YZingeriks.

Sel hetkel nad arvatavasti veel ei teadnud, et on koostatud midagi legendaarset ning isegi peaaegu 30 aastat hiljem on see tsikkel ikka veel tootmises, seda küll Yamaha PW50 nime all ning tegemist võib olla ühe populaarseima mootorrattaga, mida kunagi maailmas toodetud. Kusjuures tasub lisada, et see alla 10 aastastele lastele esimesteks krossisammudeks mõeldud mootorratas on 1981.aastast tootmises ning sisuliselt muutmatuna püsinud tänapäevani. Väliseid muutusi on selle aja jooksul siiski pisut tehtud, suuremad muudatused on tehtud bensiinipaagi ning plastikute disainis ning värvitoonis.

Ohutu ning lollikindel

Yamaha PW 50 on iga alustava krossisõitja unelmate tsikkel.

On ju oma esimesed sõidud just sellel terasest ratsu margiga teinud Ricky Carmichael, James Stewart, Gert Krestinov ning paljud teised, kelle nimede üleslugemine võtaks liialt palju tekstiruumi. Ei saa salata, ka lastevanematele on PW50 unelmate tsikkel kui vaadata järglaste krossisõitu turvalisuse poolelt ning ka hoolduse küljest. Laste tsikkel on varustatud erinevate piirajatega, et algaja krossitaja end kohe "puusse" ei sõidaks. Gaa-sipiiraja on reguleeritav, et laps harjuks esialgu üldse seda keera-rama ning kogemuste omandades saab piirangut vähendada, et algajal krossisõbral oleks hea ise õppida, kuidas mootoris käega gaasi abil kütuse ning õhu segu lisades tsikli kiirust ning võimsust suurendada. Loomulikult on mootori ning summuti paigutus selline, et laps saab keskenduda ainult sõitmisele ega

Yamaha

PW50

pea kartma, et ta võiks end kõrvetada. Tsiklile on monteeritud ka jalg juhuks kui trenni kestel leiab krossimees raja servalt mõne marja ning soovib seda suhu pista, saab tsikli sinnasamasse jalale seisma jätta. Ka ehituselt on Yamaha inseneride looming nii lihtne ja praktiliselt hooldevaba. Isegi tehnilise taibuta lapsevanem ei tohiks hätta jääda, kui ta taipab ainult õlipaaki õli valada ning bensiinipaaki bensiini. Järelikult pole vaja ise isegi kütusesesegu teha, kõige eest hoolitseb mootorratas ise.

Edasi tähtede poole

Esimesteks iseseisvateks kurvideks ja pisikesteks hüpeteks on PW50 ideaalne. Vähe pehmema maandumise ning aukliku raja eest pakuvad leevendust üsna korralikud amordid. Laps leiab suhteliselt kiiresti sinasõpruse tsikliga ning pärast mõningast

harjutamist on tal sõidurõõmu palju ning tulevikus juba suurematele tsiklitele edasimineku lihtsam. Ei saa alahinnata ka PW50 jõulist disaini, mis lapsele silmarõõmuks. Esimestel mudelitel oli kasutusel kollane-must disain. Uuematel aastakäikudel kasutatakse juba Yamaha põhitooni sinist ning raam on võõbatud mustaks, et esile tuua tsikli jõulisust. Veljed on valged, mis on ka üks Yamaha põhitoonidest. Ning sama värvi on ka numbri- alused. Lastele meeldid väga Pee Wee, nagu seda hellitlevalt USA-s kutsutakse. Seal maal korraldab AMA spetsiaalset võistlust ka sellele klassile nimetuse all 50cc class-1. Mõõtu saavad võtta omaealised lapsed samalaadsete ratastega.

Yamaha PW 50 on kõige lihtsam ja odavam asi, millega tuleviku krossisõitjad alustavad. Jaapanlaste looming on nii hästi õnes-